

hold, f. Eks. til Sjyllands Vestkyst eller lignende Stæder, hvor der jo er meget lidt Is*). Naar man ser, at de i Østersøen flydende og befrugtede Æg, som Hensen jo ofte har fundet i Mængde, næppe udflækkes der, uden maasse rent undtagelsesvis, saa kan man ikke undslaa sig for Tanken om denne anden Mulighed.

At de fleste Rødspættewg, der befrugtede flyde om i Vandet, maa gaa til Grunde, har man jo længe tænkt sig, men man har maasse nok tænkt, at de fleste ødelægges af andre Dyr, der spiste dem; at de fysiske Forhold imidlertid her spille en overordentlig vigtig Rolle, er rigtignok min Overbevisning, og særlig, hvis man yderligere vil tænke sig, hvorledes alle de af Ægene udfomne smaa Unger skulle komme ind til Stranden, falder dette i Øjnene; thi enten maa de kunne fremskynde deres Udvikling fra pelagiske Dyr til Bunddyr, naar de af en heldig Strømning ere førte ind til Kysten, eller ogsaa maa de synke til Bunds, naar deres Udvikling fordrer det; de, der synke ned for langt fra Kysten, ville gaa til Grunde; thi smaa Rødspætter findes jo ikke paa Dybet. Kun de, der synke ned paa Bunden ved Kysterne, blive i Live. Dette er ifølge Arealerne af Bunden, Vandenes Volumen og Ægenes Fordeling sikkert den allermindste Del af Ungerne.

En aktiv Vandring til Kysterne, milevidt langs Bunden, af disse smaa ca. 10 mm lange Dyr er her anset for uantagelig.

I Vintermaanederne har jeg gentagne Gange søgt efter de smaa Rødspætter (0-Gruppen) paa Stæder, hvor de fandtes om Efteraaret, men stedse enten ingen fundet eller kun ganske faa**); om de bore sig ned i Sandet, saa Vaadbet ikke kan fiske dem, eller om de gaa ud paa dybere Vand, hvor jeg ikke har haft Lejlighed til at fiske om Vinteren, ved jeg ikke. Fiskerne mene, at de gaa ned i Sandet, og jeg skalde være mest tilbøjelig til at tro det. Vi maa da nøjes med at efter søge dem om Foraaret, men saa tilhøre de ikke 0-Gruppen mere, men 1-Gruppen; thi de ere nu over et Aar gamle gennemsnitlig.

Vi forlode dem i Efteraaret som Fisk paa 2—4 Tommer (Tabel VI, Kolonne 19, 20) i 1892 og genfinde dem atter i det nordlige Kattegat i Maj 1893 ved Bangsbo som ca. 2—4 Tommer lange Fisk, under hvilke den ny 0-Gruppe er tydelig fremtrædende (Tabel III, Kolonne 1 o. f. v.). I Løbet af Sommeren forsvinde de imidlertid fra Stranden (se Tabel III) og give Plads for 0-Gruppen; thi de ses at blive sjældnere og sjældnere, jo længere hen paa Aaret de undersøges. Winther synes, loc. cit., pag. 314, at have set noget lignende i Drejsund. Der sker altsaa en Udvandring fra Kysten af disse Fisk, og den er maasse allerede begyndt i Vinteren. For at følge denne Udvandring, foretoges i Juli 1893 en Undersøgelse i Farvandet ved Aalbæk, Tabel IV; man vil paa Kolonne 2—3—4—5—6, fordelte efter Dybderne, se, at jo længere man kommer ud, desto større blive Rødspættterne, og gøres der et Sammen drag af disse 5 Kolonner (Kolonne 1), er der foruden 0-Gruppen en 1-Gruppe fra 2¹/₂—2 Tommer og en 2-Gruppe (eller en Del af denne) fra 6¹/₄—10 Tommer; destoværre fortsattes Undersøgelserne ikke ud paa endnu dybere Vand, disse to sammensmeltede Grupper vilde da maasse været blevne bedre repræsenterede, d. v. s. 2-Gruppens større Individier vilde da maasse være komne med.

Jeg har en Gang tidligere, 1892, forsøgt en lignende Undersøgelse med en Række Fangster fra lavt til dybere Vand, Tabel VI, Kolonne 3—8, idet jeg lod 2-Gruppen repræsenteres ved Fisk, som Fiskerne fangede med stormasket Snurrebaad, Kolonne 3 paa Tabellen; disse Fisk bleve paa Grund af Hastværk daarlig maalte (se Tabellen), men sammendraget Kolonne 8 viser dog tydelig en fra 1-Gruppen nogenlunde tydelig adskilt 2-Gruppe. Her er nu den Mærkelighed, at omend Undersøgelsen dette Aar, 1892, fore-

*) Anm.: Blandt de af mig undersøgte Flynderfisk, hvis Yngel jeg har paavist i vore Farvande, er det kun Rødspætten, der er saa længe om at gennemløbe det pelagiske Stadium, eller rigtigere, det er kun for Rødspættens Vedkommende, at der hængaar saa lang Tid mellem Yngletidens Begyndelse og Yngelens første Optraaden ved Kysterne; thi Strubbens Legetid falder langt senere (de tidlige Foraarsmaaned), og dog viser dens Yngel sig ikke en hel Maaned senere end Rødspættens ved Kysterne.

Hos Slethvarren og Pighvarren samt Tungen, hvis Legetid falder endnu senere, nemlig omtrent paa Grænsen mellem Foraar og Sommer (Maj—Juli), optræder Yngelen allerede i Juli og August Maaned ved Kysterne.

Om Fisingen ved jeg endnu for lidet til at kunne give nøjagtige Data, men ogsaa den synes at følge den Regel, at jo længere hen mod den varme Aarstid Legetiden falder, desto kortere Tid hængaar der, før man ser den spæde Yngel optræde ved Kysterne.

**) I Aar er det dog lykkes mig at paavise disse Smaafisk i Vinteren 94 ved Snekkersten og ved Rerte-minde. Denne Vinter er usædvanlig mild.